

طريق الخروج من التيه

راه برون رفت از سرگردانی

يا أيها الأحبة أيها المؤمنون والمؤمنات لنعمل جميعاً على أن نكون نحن الجيل الذي يخرج من التيه والصحراء التي وجدنا أنفسنا فيها، ولنبدأ بإصلاح أنفسنا ومجتمعنا الإسلامي، كل حسب مقدرته ووسعه، قال تعالى:

(وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) (174).

ای عزیزان، ای برادران و خواهران مؤمن! بر همگی ماست که نسلی باشیم که از سرگردانی و صحرائی که خود را در آن یافته‌ایم، خارج شویم. باید از اصلاح خودمان و اصلاح جامعه اسلامی‌مان شروع کنیم، هرکس به مقدار وسع و توان خودش. خداوند متعال می‌فرماید:

(مردان و زنان باایمان، ولي [و یار و یاور] یکدیگرند؛ امر به معروف، و نهی از منکر می‌کنند؛ نماز را برپا می‌دارند؛ و زکات را می‌پردازند؛ و خدا و رسولش را اطاعت می‌کنند؛ به زودی خدا آنان را مورد رحمت خویش قرار می‌دهد؛ خداوند توانا و حکیم است)؛ (1).

أيها الأحبة إنَّ الابتعاد عن الدين الإسلامي والمنهج الرباني جعل على القلوب أقبالاً وريناً، وعلى البصائر حُجباً لا تُزال إلا بالإخلاص لله وبالاندفاع بقوة من ذل معصية الله إلى عز طاعة الله، ومن ذل طاعة الطاغوت والخضوع له إلى عز طاعة الله والتسليم له؛ ليبزغ النور في القلوب وتتجلي الظلمة عن البصائر، قال تعالى:

(فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذُّكْرَى ﴿٦٦﴾ سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى ﴿٦٧﴾ وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى) (175).

ای عزیزان! دوری از دین اسلام و راه الهی، به روی قلب‌ها، قفل‌ها و حجاب‌هایی قرار داده است. بر چشم‌ها حجاب‌هایی قرار داده است که از بین نخواهد رفت، مگر با اخلاص برای خدا و با شروعی مقتدرانه در جهت حرکت از سایه معصیت خدا به عزت طاعت خدا، و از ذلت طاعت طاغوت و خضوع در برابر آن به عزت طاعت خدا و تسلیم‌شدن در برابر او؛ تا نور در قلب‌ها پرتوافشان شود و ظلمت و تاریکی از دیده‌ها پاک گردد. خداوند می‌فرماید:

(پس تذکر ده، اگر تذکر مفید باشد؛ و بهزودی کسی که از خدا می ترسد متذکر می شود؛ اما بدبختترین افراد از آن دوری می گزیند)؛(2).

أعاذني الله وإياكم من الشقاء وجعلنا من الذين يستمعون القول فيتبعون أحسنه
لعل الله يمن علينا بفرج مولانا محمد بن الحسن (ع) فنفوز بالحسنين الشهادة
بعد النصر وقتل أعداء الدين والمنافقين

(ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ) [76].

خداوند، من و شما را از شقاوت دور کند و ما را جزو بهترین کسانی که سخنانش را گوش می دهند و پیروی می کنند قرار دهد؛ شاید که خداوند در تعجیل فرج مولایمان محمد بن حسن (ع) بر ما منت گذارد تا در هر دو نیکی پیروز شویم، شهادت بعد از پیروزی و کشتن دشمنان دین و منافقین. خداوند می فرماید:

(این نعمت خداست که به هر که بخواهد ارزانی اش می دارد و خدا صاحب بخشایش بزرگ است)؛(1).

إِنَّ فِي طَرِيقِ الْخُرُوجِ مِنَ التِّيهِ الصَّلَاةَ وَالزَّكَاةَ وَالصُّوْمَ وَالْأَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْجِهَادَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْحُبَّ فِي اللَّهِ وَالْبَغْضَ فِي اللَّهِ، وَفِي طَرِيقِ
الْخُرُوجِ مِنَ التِّيهِ الْإِلْتِمَازَ بِالشَّرِيعَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ كُلِّهَا وَالْإِخْلَاصَ لِلَّهِ وَالْعَمَلَ لَهُ
سُبْحَانَهُ، وَفِي طَرِيقِ الْخُرُوجِ مِنَ التِّيهِ دِمَاءٌ تَسِيلُ وَعَرَقٌ يَنْضَحُ.

در راه خروج از سرگردانی باید نماز، زکات، روزه، امر به معروف و نهی از منکر، جهاد در راه خدا، دوست داشتن برای خدا و کینه داشتن برای خدا را به جا آورد. در راه خروج از سرگردانی، باید به تمام شرایع دین اسلام و اخلاص و عمل برای خدای سبحان پایبند بود. در راه خروج از سرگردانی خون های پاک جاری می شود و عرق های پاک ریخته خواهد شد.

إِنَّ السَّيْرَ فِي طَرِيقِ الْخُرُوجِ مِنَ التِّيهِ غَيْرُ يَسِيرٍ، وَلَكِنْ عَاقِبَتُهُ الْخَيْرُ؛ لِأَنَّ فِي
نَهَايَةِ هَذَا الطَّرِيقِ رِضَا اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَرِضَا رَسُولِهِ، وَفِي نَهَايَةِ هَذَا الطَّرِيقِ إِقَامَةُ
دَوْلَةِ الْحَقِّ وَالْعَدْلِ الْإِلَهِيِّ عَلَى الْأَرْضِ وَبَسْطُ كَلِمَةِ اللَّهِ أَكْبَرَ عَلَى كُلِّ بَقْعَةٍ فِي
الْأَرْضِ.

طی طریق در مسیر خروج از سرگردانی آسان نیست ولی عاقبتی نیکو دارد؛ زیرا در انتهای این راه، رضای خدا و رضای پیامبر خدا (ص) وجود دارد. در انتهای این مسیر، دولت حق و عدل الهی برپا می‌شود و کلمه (الله اکبر) بر تمام نقاط زمین گسترش پیدا می‌کند.

ولطريق الخروج من التيه آيات وعلامات واضحة يستدل بها السائرون إلى الله على صراطه المستقيم، ولا ينبئك عن هذه العلامات مثل خبير بهذا الطريق وهو الله سبحانه ومثل العلماء وهم محمد وآل محمد، وأنا في هذا البحث أتطرق لبعض آيات الكتاب العزيز وبعض أحاديث محمد وآله وحالاتهم لعل الله ينفع بها من ألقى السمع وهو شهيد، وأهم العلامات في هذا الطريق:

برای مسیر خروج از سرگردانی، آیات و علامت‌های بسیار واضح و روشنی وجود دارد که سیرکنندگان در مسیر خداوند، کسانی که بر صراط مستقیم قرار دارند، با آن‌ها راهنمایی می‌شوند. شما را کسی جز آن‌که به این آیات آگاه است که همان خدای سبحان می‌باشد و کسانی که عالم به آن‌ها هستند که همان محمد و آل محمد (ع) می‌باشند، آگاه نمی‌کند. من در این مبحث به بعضی از آیات کتاب عزیز و احادیث محمد و آل محمد (ع) و حالت‌های آن‌ها اشاره می‌کنم، شاید که خداوند به کسانی که گوش شنوا دارند، نفعی رساند، درحالی‌که او همواره شاهد است. مهم‌ترین علامت‌ها در این مسیر:

الصلاة: نماز

...

*****

[74] - التوبة: 71.

1- توبه: 71

[75] - الأعلى: 9-11.

2- اعلی: 9-11

[76] - الجمعة: 4.

